

delu zadosti utrudijo, močni so pa tudi zadosti, modrujejo oni. Vso čast našim očakom, ali v tem obziru se pa vendar le motijo. Da bi naš rod slab in mehkužen bil, to si vendar nobeden ne bo upal trditi, in ko bi vedeli tisti „Črni klanci“ in sivi zidovi razpadlih gradov govoriti, povedali bi, kako so videli nekdanj tisoče in tisoče Turčinov pod slovenskimi pestmi črne svoje duše izdihati. — Težavno delo pa človeku tudi moči jemlje, dostikrat mu celo spači postavo, in treba je toraj, si svoje teló zdravo, čvrsto ohraniti, ga tako utrditi, da mu ne delo ne bolezen škodovala ne bo. To pa stori ravno telovadba. Mimo tega pa se bodo naši fantje, koji se mnogokrat na žalosten način ob nedeljah, večer z „paklesti“ za vogli pozdravljajo, vadili društvenega življenja, učili se bodo spoznavati, da je le v združenosti moč in blagostanje in opuščali bodo vse napake, koje jim nečast delajo. Tako bode združil, „Savinjski sokol“ krđolo navdušenih, čvrstih ljudi pod svojo zastavo, in prepričani smo, da potem naši starine ne bodo več majali z glavo, ampak da jih bodo ponosni izdelanim nemčurjem kazali rekoč: „Glejte, to je naša kri.“ Kedar pa bode kje kaka narodna veselica, bode tudi „Savinjski sokol“ vsikdar zraven, ker njegova načela bodo vselej, potegovati se ga čast in slavo naše slovenske domovine. Vrli rodoljubi savinjske doline pa so najljubnejše vabljeni, za to skrbeti, da bode društvo v številu in tudi gnutnem obziru napredovalo, kajti le tedaj bode zamoglo svoj poklic tako izvrševati, kakor se pričakuje.

Iz št. Iija pri Velenji. (Slovo.) Neizrečeno nas je vžalila novica, koju smo čitali v „Slov. Gosp.“, češ, da so nam odvzeti naš ljubeznjivi dušni pastir, prečastiti gospod dekan Franz Trafenik, ter prestavljeni v nam bližnje Skale. Izrekamo Jim torej užaljenih src s temi priprostimi vrsticami našo najgorkejšo zahvalo za ves trud, skrb in gorečnost, s koju so 7 jako slabih let pastirovali št. Iijskim ovčicam. Odišlega č. g. dekana pa prosimo, naj se spominjajo nas v svojih molitvah in daritvah, saj v naših srcih ostanejo v blagem spominu tudi še pri naših potomcih, posebno pa žalujejo siromaki, kojim so bili najskrbnejši oča. Bog Jih ohrani še mnoga leta v veselje svojih faranov. Št. Iijčani.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vendar enkrat dobijo Slovenci drobtinico enakopravnosti s papirja v djanško priznavanje: minister Pražak je zaukazal slovenske vloge brez izjeme sprejemati pri vseh sodnijah na Kranjskem, spodnjem Štajerskem v okrogu celjske okrožne sodnije pa na Koroškem, kder so Slovenci. Hvala Bogu in vrlim poslancem; sedaj bodo le slovensčine dobro zmožni sodniki pri nas! — V državnem zboru obravnavajo novo colninsko postavo; naučni odsek je sprejel dr. Kviča-

lovo resolucijo: Ljubljana dobi slovensko gimnazijo, drugod se ima slovensčina upeljati kot učni jezik, v kolikor dopuščajo uže natisnene knjige, na učiteljskih se ima bolje gledati na slovensčino. — Vojno ministerstvo namerava vojaštvo predruđaćiti, namesto sedanjih dvojnih 80 regimentov pešcev, bi naj bilo 130 pešpolkov, vsak 3 bataljone močan, dva regimenta vkup bi imela 1 rezervni bataljon in vrhu tega bi še dobil vsak regiment 1 „mobilni“ (prestavljalni) bataljon, ki bi pod puško moral, kedar bi trebalo kakšno deželo zasesti ali vstašev iti mirit. — Na Českem so delavci, kateri premog kopljejo, slabo plučani, morajo celo po nedeljah delati. To jim je bilo preveč in so hipoma ustavili vse delo. Sedaj jih mirijo in celo vojakov je trebalo tje poslati, ker se je neredov bilo bati. — Šlezki deželni predsednik liberalce Summer je umrl in na njegovo mesto pride vrl Poljak plem. Saleski. — Ogerski minister skupnih financ Szlavy je poslovauje sam rad položil. On je v Bosno in Hercegovino pošiljal veliko magjarskih uradnikov, inženirjev itd. sploh podpiral magjarsko politiko in toraj mnogo zakrivil vstajo. Naposled se je z vojaškim poveljništvom sprl in popustil ministerski stol. Dobro, da je odšel. — Hrvatski sabor je sklenol, da ima Reka vselej pri Hrvatskeji ostati. Magjari so radi tega silno hudi.

Vnanje države. Ruskega carja bodo meseca augusta v slavnej Moskvi slovesno kronali. Priprave delajo se velikanske. Proti Nemčiji sklenoli so ruski ministri mesta Varšavo in Kovno spremeriti v močne trdnjave. — Bolgarski knez potuje po Evropi; obiskal je najprvije našega cesarja. — Turški sultan pošilja vedno več vojske v Tripol; pravijo tudi, da boče Egipt zasesti in tamošnjega vice-kralja odstaviti; Angleži in Francozi pa tudi prežijo na ovo deželo in tako mislijo nekateri politikarji, da pride ondi do krvi prelivanja. — Močno osupnilo je svet, da Italijani izredno veliko denarjev trošijo za vojaštvo ter stavijo ob vseh mejah velikanske trdnjave. — Nemški Bismark pozval je državni zbor in je sedaj mu tudi gosposka zbornica pritrdila, da opusti brezuspešno vojsko zoper sv. katoliško Cerkvu. — Angleži in Irce skušajo sedaj na dobrem porazumeti se; irski vodja Parnell je iz ječe izpuščen in vlada bode skrbela, da postanejo irski najemniki po rešitvi gruntov zemljiški posestniki; angleški grajščaki dobijo od vlade nekoliko odškodnine.

Za poduk in kratek čas.

Poezije.

Zložil S. Gregorčič.

Kakor po dolgej suši dobrodejen dež na žejne livade, tako zaželena prišla je ta prelepa knjiga našem slovstvu. Slavnoznaní „Zvonov“